

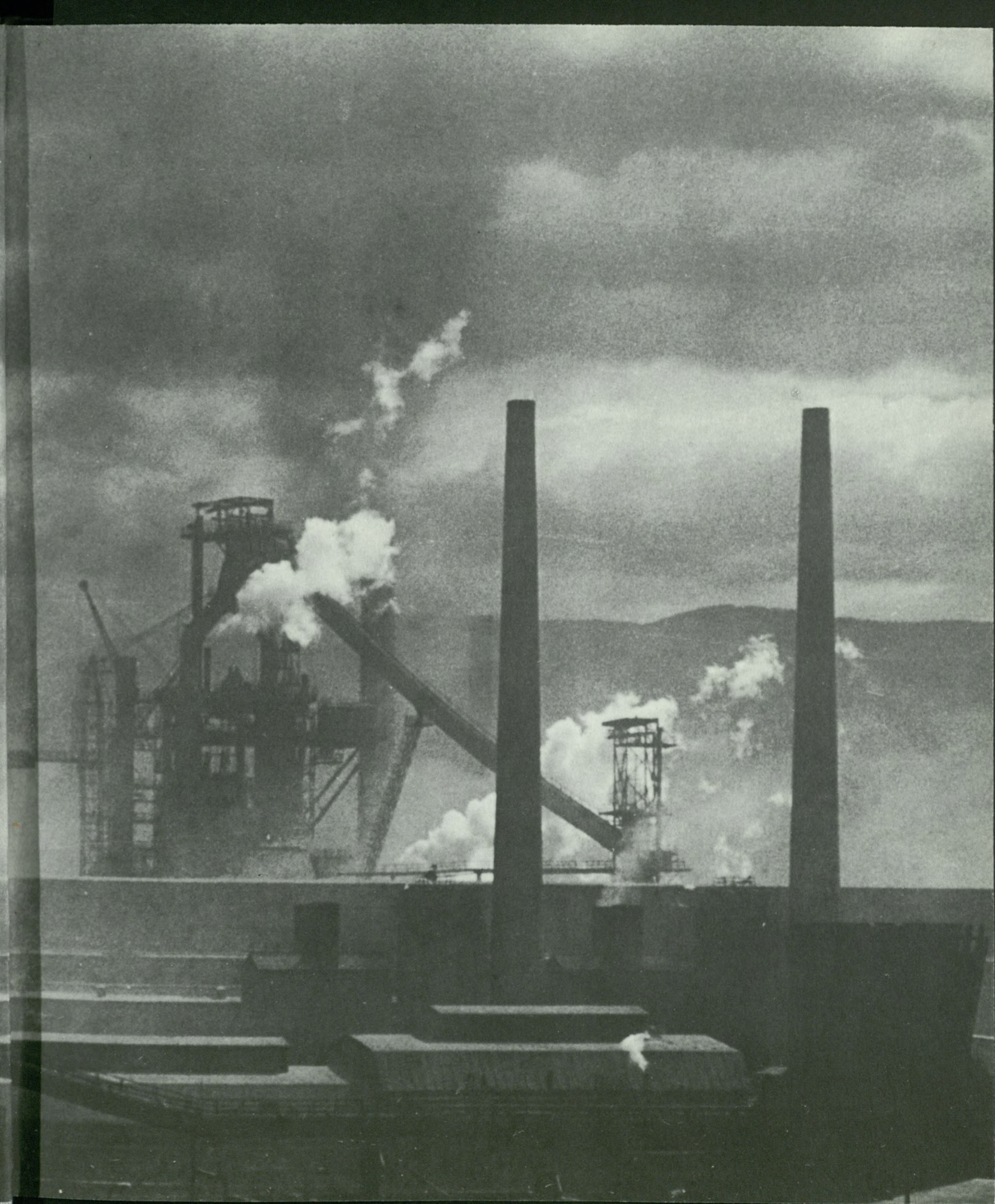
Logotyp 	Nazwa instytucji Muzeum Ustrońskie	
Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Třinec		
Ilość stron oryginału 116	Ilość skanów 116	Liczba plików publikacji 235
Autor Rudolf Peřina, Otto	Wydawnictwo / zakład fotograficzny Profil Ostrava	Skan okładki
Miejsce wydania Ostrava	Rok wydania / Data powstania 1981	
Sygnatura ---	Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) Publikacja zwrta w języku czeskim	
Wymiary (wys x szer) 27,5x23,5 cm	Stan zachowania ---	Charakterystyka skanowanego obiektu Publikacja, mająca charakter barwnego albumu, prezentuje różne aspekty historii, przyrody oraz życia społecznego i kulturalnego Trzyńca ze szczególnym uwzględnieniem tamtejszej huty żelaza. Reprodukje dawnych fotografii i rycin odzwierciedlają ogrom dawnych zakładów metalurgicznych na Śląsku Cieszyńskim. Publikacja zawiera krótkie wprowadzenie historyczne oraz rozdział końcowy, przedstawiające dzieje miasta i huty w drugiej połowie XX w. Wydawnictwo to wiąże się z dziejami Ustronia poprzez fakt wydatnego wpływu na rozwój zakładu, jakim było przeniesienie części wydziałów z huty w Ustroniu wraz z kadrą pracowniczą, z której kilkaset rodzin osiedliło się w Trzyńcu na stałe.
Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) Śląsk Cieszyński, Trzyniec w XIX i XX w., Huta w Trzyńcu		
Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.) Dzieje przemysłu na Śląsku Cieszyńskim, początki huty w Trzyńcu na tle dziejów metalurgii Śląska Cieszyńskiego, przeniesienie wydziałów huty z Ustronia do Trzyńca, proces technologiczny w hucie, tradycyjne budownictwo beskidzkie, kultura ludowa Śląska Cieszyńskiego, życie kulturalne, społeczne i gospodarcze Trzyńca.		
Prawa autorskie ---		

TRINEC

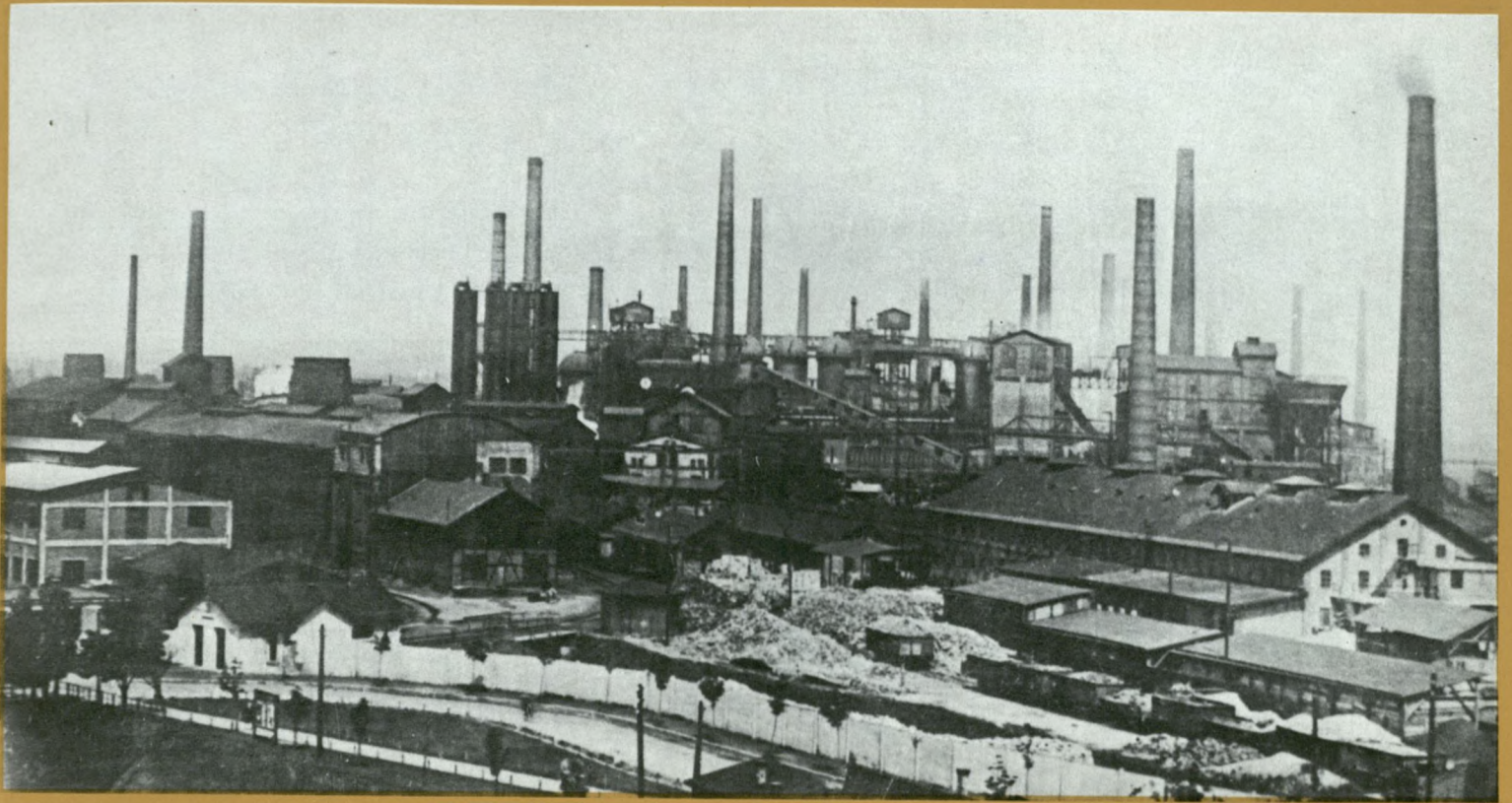
TŘINEC

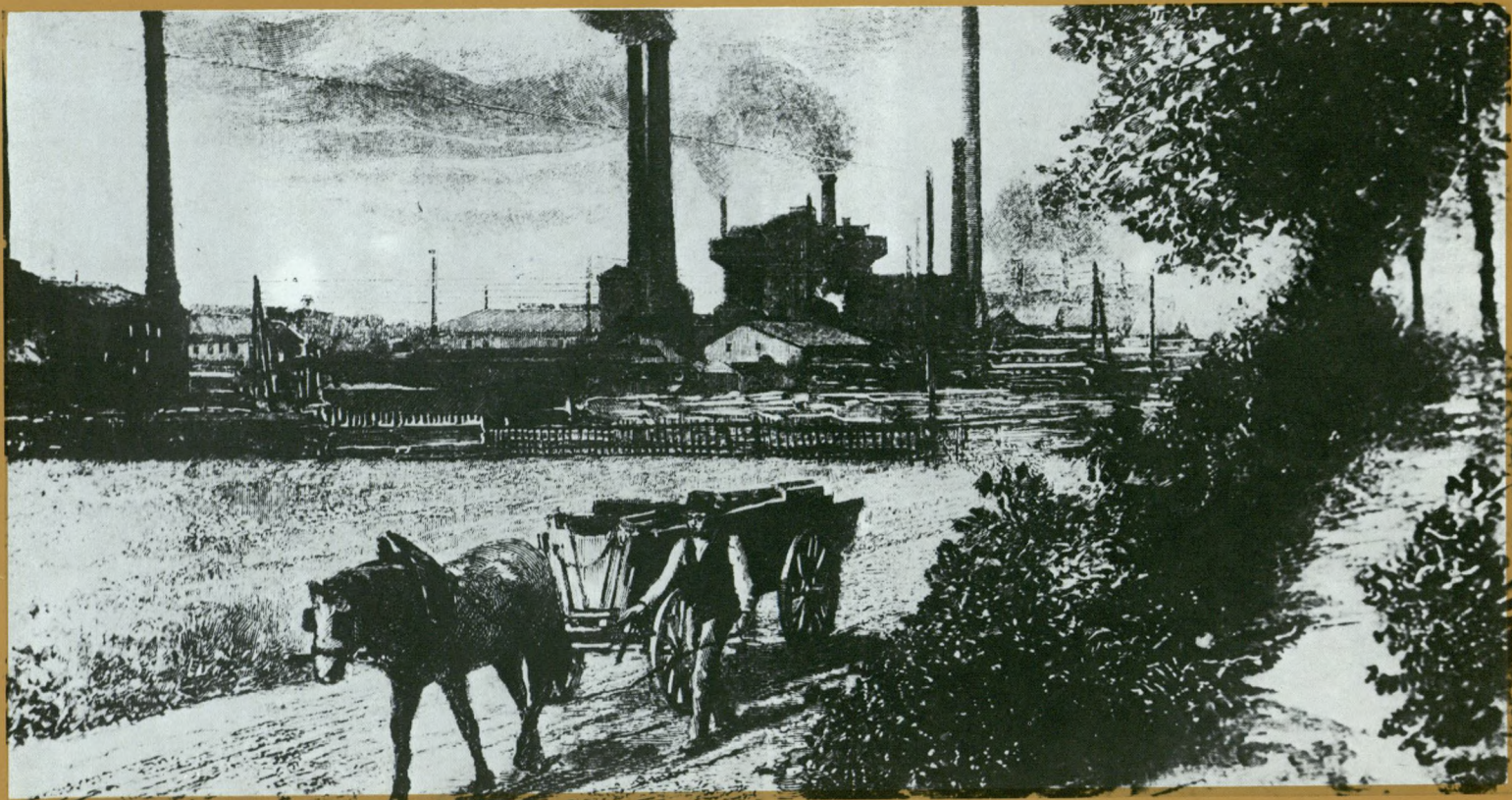

1981
PROFIL
OSTRAVA

**Muzeum Ustrońskie
im. Jana Jaročkiego**

TŘINEC

RUDOLF PEŘINA

OTTO SZLAUER

©
Nakladatelství Profil 1981

Ú v o d e m

Na úpatí malebných a romantických Těšínských Beskyd, v kotlině prořaté stříbrnou stužkou řeky Olše a železničními kolejemi košicko-bohumínské dráhy, leží hutnický Třinec. Rušný, neznající odpočinku a klidu, osvětlovaný září vylévané strusky a oceli. Javorový vrch a Ostrý na jedné straně a na druhé straně v dálce Čantoryje jako by shlížely dolů na město, které neustále mění svou tvářnost, i když má teprve padesát let, neboť bylo povýšeno na město 1. ledna 1931. Svou podobu výrazně změnilo za posledních třicet let socialistického budování naší země. Tam, kde v minulosti byly louky, bažiny, drobná políčka s domky a dřevěnými chaloupkami, jsou dnes prostranné ulice, nové čtvrti, moderní obytné budovy, věžové domy a rodinné domky v řadové nebo individuální výstavbě, sportovní areál, mateřské školy a kulturní zařízení.

Tisíce pracovníků z širokého okolí dojíždějí denně do zaměstnání v Třineckých železárnách VŘSR — od Českého Těšína, od Frýdku-Místku i z moravsko-slovenského pomezí. I tam se změnily vesničky a život v nich, neboť lidé dávají život svému závodu

a závod jim. Společně zde pracují občané české, polské, slovenské a dalších národností, společně vytvářejí nové hodnoty a prakticky uplatňují zásady proletářského internacionalismu. Toto platí stejně i o ostatních průmyslových podnicích našeho města, které byly vybudovány v nedávné době. Třinecké broušené sklo se dnes stalo známým pojmem, Tesla Třinec proslula kvalitními elektrotechnickými výrobky, pracovníci pobočky Pozemních staveb stavějí úspěšně nejen v Třinci, ale v mnoha dalších městech. Na žampionech z naší pěstírny si pochutnávají lidé z širokého okolí. JZD Obránců míru je známo výrobou mléka a živočišnou produkcí. Třinecká Avia vyrábí a montuje spolehlivé díly pro tři druhy nákladních automobilů. Město Třinec se stalo bez nadsázky významným průmyslovým a společenským centrem.

Přáli bychom si, aby se tato obrazová publikace stala dokladem úspěchů dnešního Třince a jeho obyvatel. Přijměte ji jako dar k padesátinám našeho města.

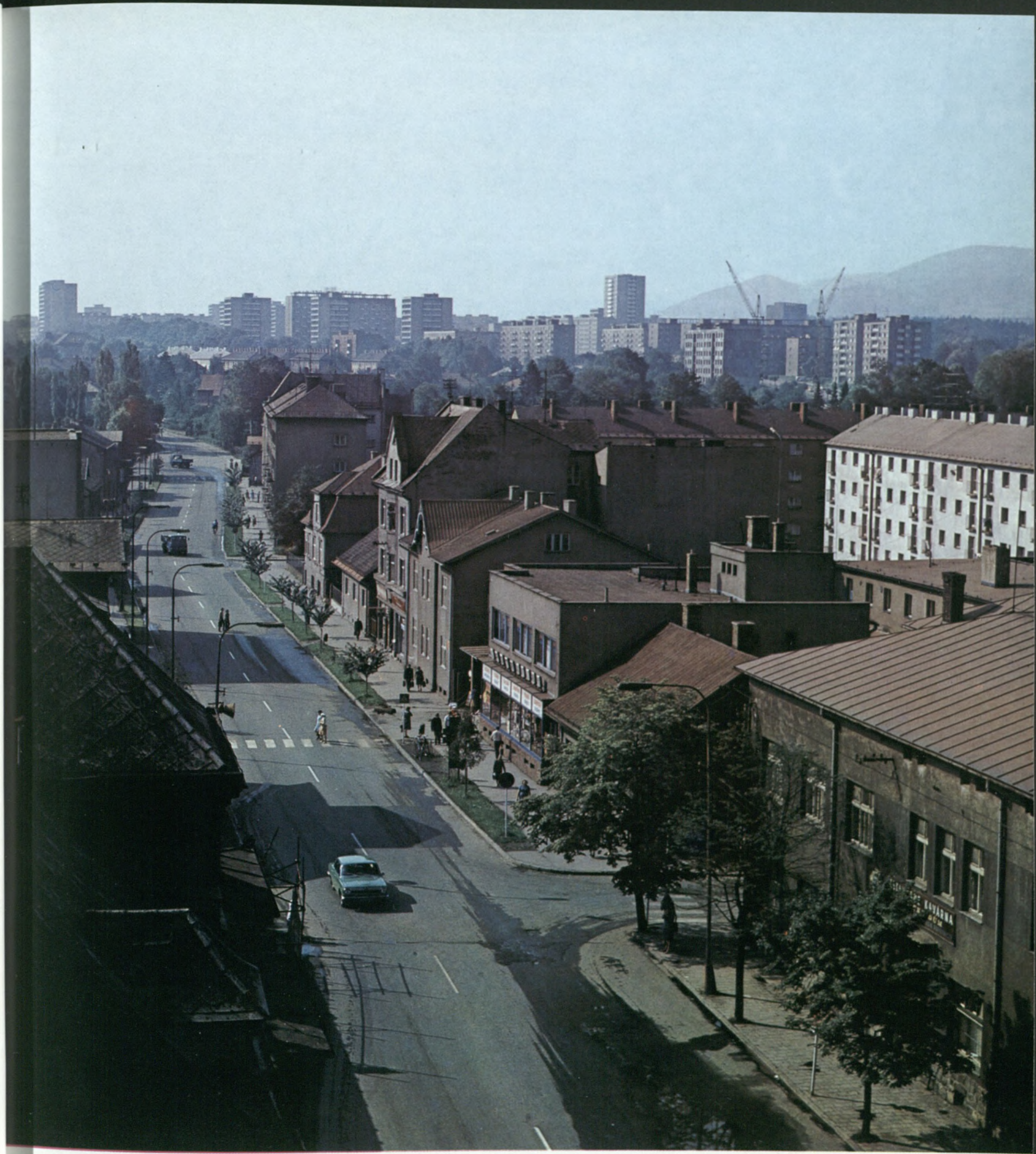
Jan Kozietek,
předseda Městského národního
výboru v Třinci

Ten kraj
sevřený mozolnatou rukou kopců
drsný nerudností hroudy třikrát obracené
než vydá hospodářům na chléb

ten kraj
s barevnou stužkou kouřů ve vlasech
a čpavou vůní nepoddajného kovu
v řekách lidské neústupnosti

ten kraj
přizdobil mávnutím proutku čas čaroděj
jak v pohádkách svou práci
lidé skromně zamlčují

městem
jehož jméno je Třinec

1/ Nejstarší část Třince s výhledem na nová sídliště

2/3/ Náměstí Lidových milicí a jeho blízké okolí je typickou ukázkou výstavby z období padesátých let

4/ Současná výstavba města je charakteristická svou moderní koncepcí

5/ Společenský dům ROH Třineckých železáren VŘSR je situován do centra nové výstavby

6/ Dům služeb je součástí komplexní městské vybavenosti

7/ I když se město oděje do svátečního šatu, v železárnách práce pokračuje

8/ Sídliště na Terasě má všechny znaky moderní bytové výstavby — pohodlné byty pro pracující, široké a účelné komunikace, pestrost v typové zástavbě

9/ Kino Kosmos je architektonicky zajímavou stavbou, ale především centrem kulturního využití pracujících

10/ 11/ Při výstavbě nových sídlišť je pamatováno na uměleckou výzdobu volných prostranství i na tolik potřebnou péči o zeleň

12/ Ani večerní město není smutné a bez života ...

13/ ... a zvlášť, když se přizdobí do slavnostní pohody plné barev a světél

14/ Oslavy Vítězného února jsou příležitostí k vyjádření síly dělnické třídy, jejíž zásluhou roste Třinec ve významné socialistické centrum kraje

15/ Kladení věnců k památníku sovětských občanů umučených v období fašistické okupace

16/ Čestná stráž u pomníku prvního dělnického prezidenta Klementa Gottwalda

17/ 18/ 19/ Oslavy 1. máje jsou každoročně oslavou budovatelských úspěchů třineckých občanů

20/ Pohled na Třinecké železářny VŘSR ze stanoviště ČSAD pod Kanadou ▶

21/ Vysokopecař

22/ Odpich vysoké pece

**Čerň dřiny
do kůže
po věky zadřenou
pročišťuje elektronika velinů**

**Krotitelé
v manéžích z ocele betonu a skla
předvádějí vysokou školu
krocení ohně a hmoty**

**Na přilepšenou
ze žhavé lávy
tvarují kolejnice
pro vlaky snů našich dětí**

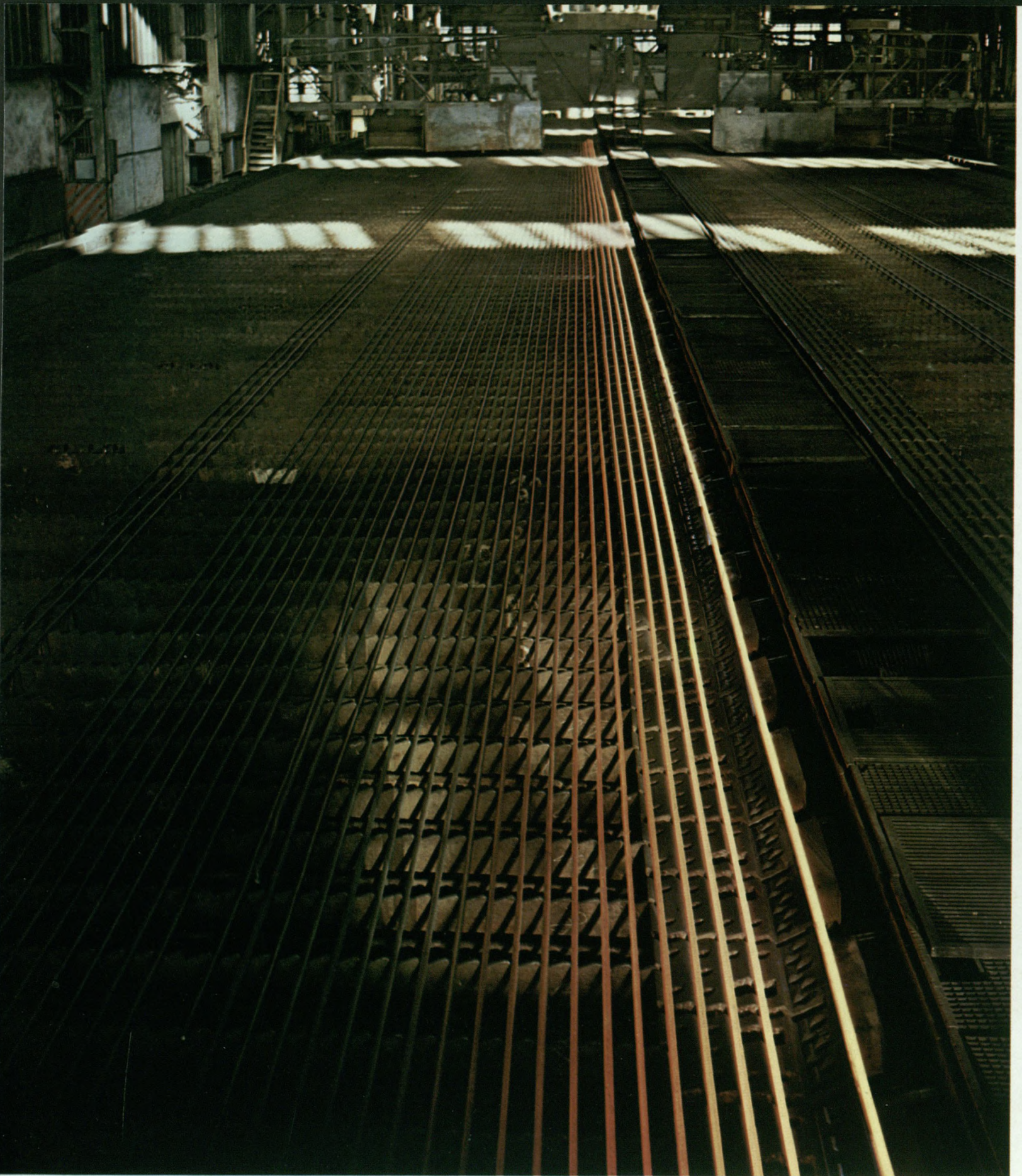
23/ 24/ 25/ Podivuhodná poezie barev — i to je slévárna a ocelárna

26/ Tak vypadá využití starého kovu v praxi — slévárna Třineckých železáren VŘSR.

27/ Řídicí pracoviště válcovny D — velín — připomíná spíš kabinu raketoplánu ...

28/29/ ... a přece se z něho řídí práce na výrobě tak prozaických výrobků, jako jsou trubky, dráty a kolejnice

30/ Ústřední dispečink elektrárny

31/ Skládka kolejnic

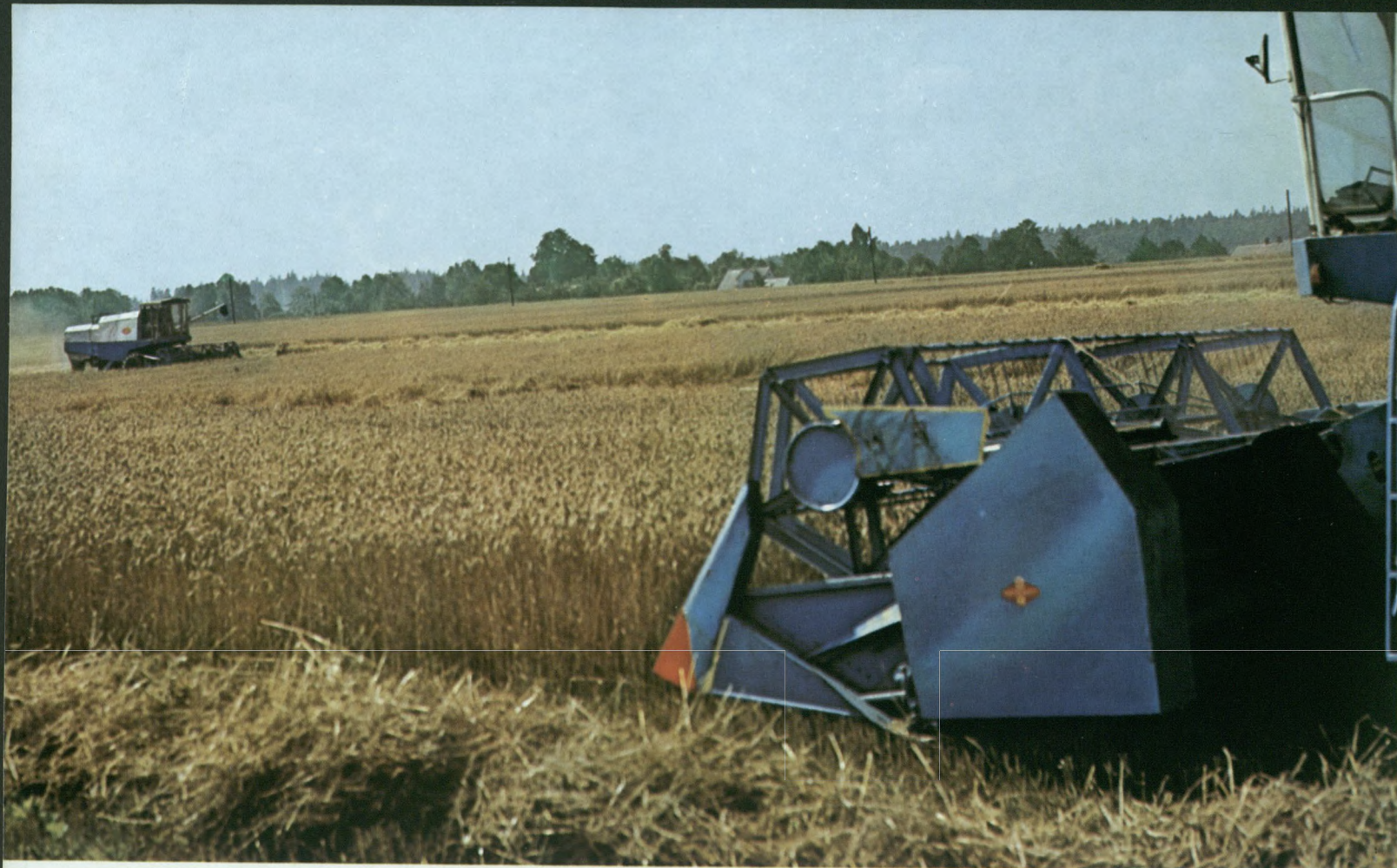
32/33/ Třinecká Tesla se svou výrobou integrovaných obvodů patří k významným podnikům našeho elektrotechnického průmyslu

34/ 35/ Broušení a malování skla má v provozovně TESKO okresního průmyslového podniku dlouholetou tradici

36/ 37/ 38/ Kooperační celek JZD Obránců míru se kromě rostlinné a živočišné výroby tradičního typu zabývá výrobou krmných směsí

39/ Třinecká nemocnice patří k nejlépe vybaveným zdravotnickým zařízením v kraji

40/ Nezapomíná se ani na účinnou rehabilitaci

41/ Městský národní výbor, jehož součástí je i obřadní síň

42/ Vysoká společenská úroveň svatebních obřadů se stala samozřejmostí

43/ Vítání novorozeňat je tradicí v činnosti Sboru pro občanské záležitosti

44/ K novým formám práce s mladými lidmi patří slavnostní předávání maturitních vysvědčení

45/ 46/ Moderně vybavených mateřských škol je ve městě dvačtyřicet

Vítáme budoucí prvňáčky

47/ Zápis dětí do prvních tříd

48/ Základní devítileté školy navštěvuje přes šest tisíc dětí

49/ Nejdříve splnit své školní povinnosti . . .

50/ ... a potom, hurá na kolotoče!

51/ Dospívající mládež se často schází na různých klubových večerech. Jedním z takových středisek je Dům PZKO

52/ O starší občany je pečováno v domě důchodců na Sosně

53/ Součástí velkého sportovního areálu na Lesní ulici je krytá sportovní hala

54/ Beskydská laťka - patří k významným evropským atletickým událostem

55/ Moderní gymnastky z celé Evropy soutěžily o Pohár MDŽ

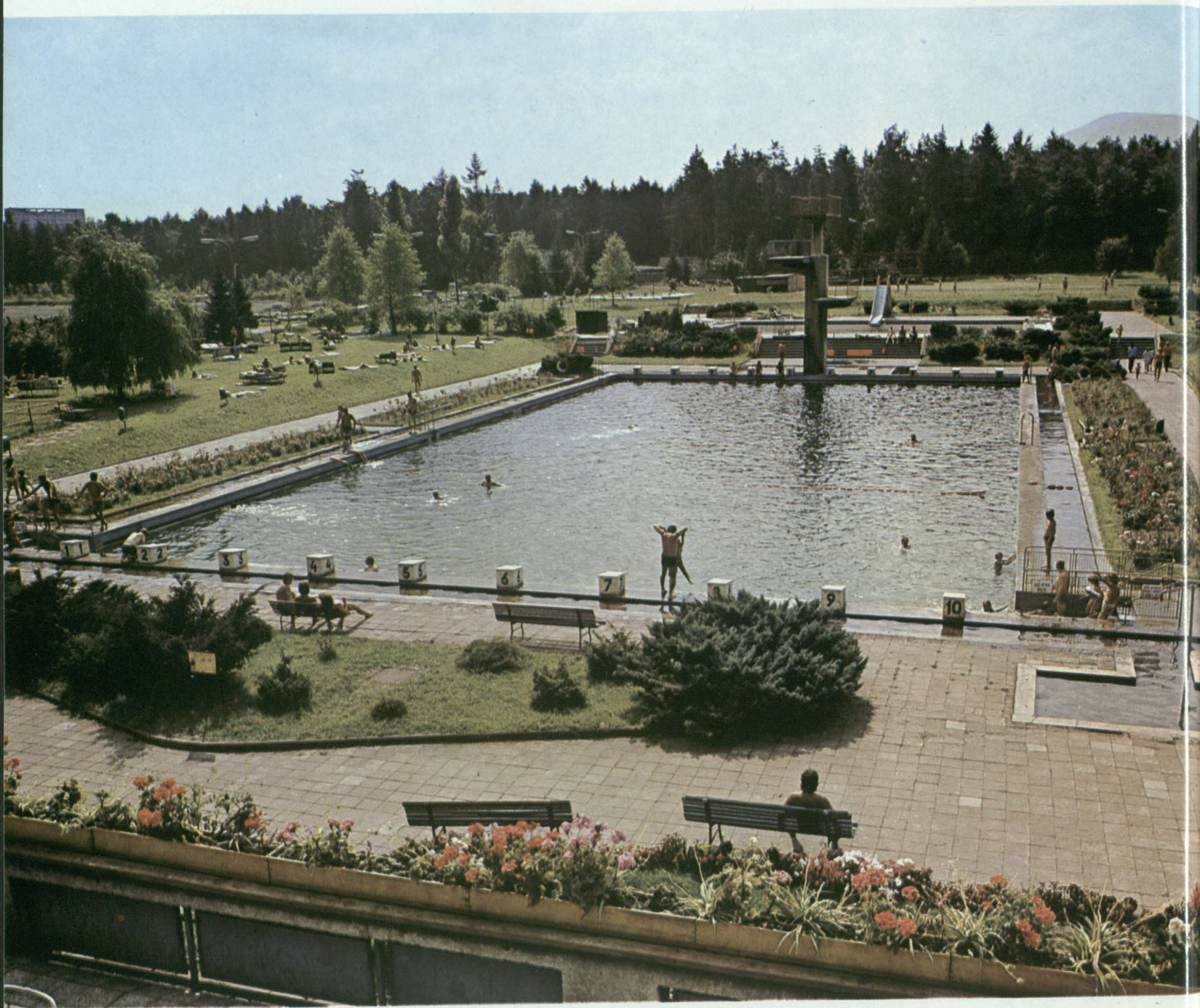
56/ 57/ Třinec byl dvakrát etapovým městem Závodu míru.

58/ Atletika je v Třinci na vysoké úrovni. V roce 1977 zde byly dokonce závody finálové B skupiny Evropského poháru

59/ Kopaná stále patří k nejpobulárnějším sportům

60/ 61/ Letní koupaliště i krytý bazén slouží po celý rok rekreaci i výuce neplavců

62/ Tradiční akcí na počátku roku je výstup mládeže na Ostrý o Rudou stuhu Února

63/64/ Javorový — to je skutečně ráj lyžařů

65/ 66/ Významnou kulturní akcí jsou Dny třineckých hutníků. Podniková dechovka a soubory písní a tanců nesmějí nikdy chybět

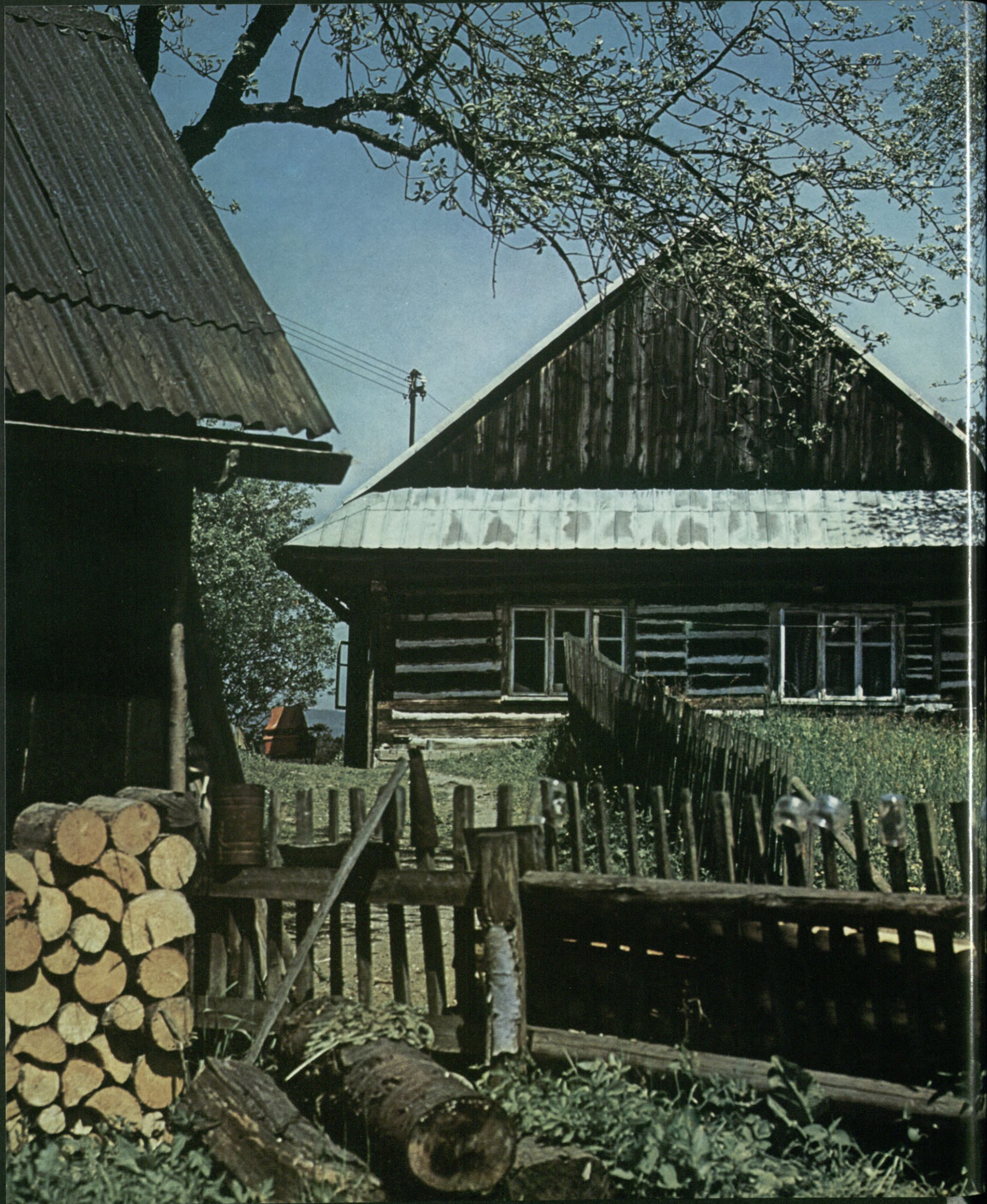
67/ 68/ Mezi soubory zájmové umělecké činnosti mají své významné místo orchestr dechových nástrojů a pěvecký sbor Hutník

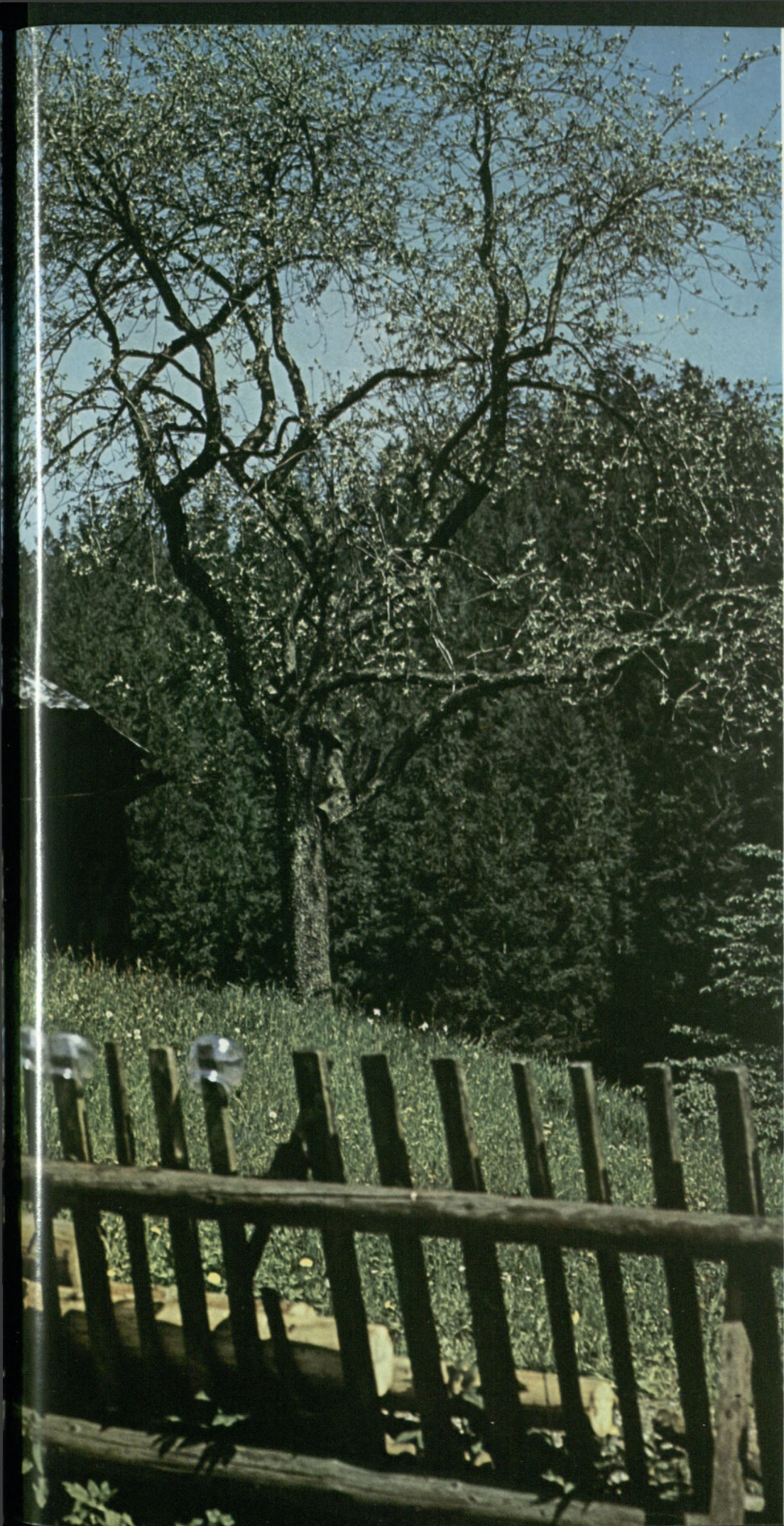
69/ Pořad „Vtipnější vyhrává“ přenášela z Třince Československá televize

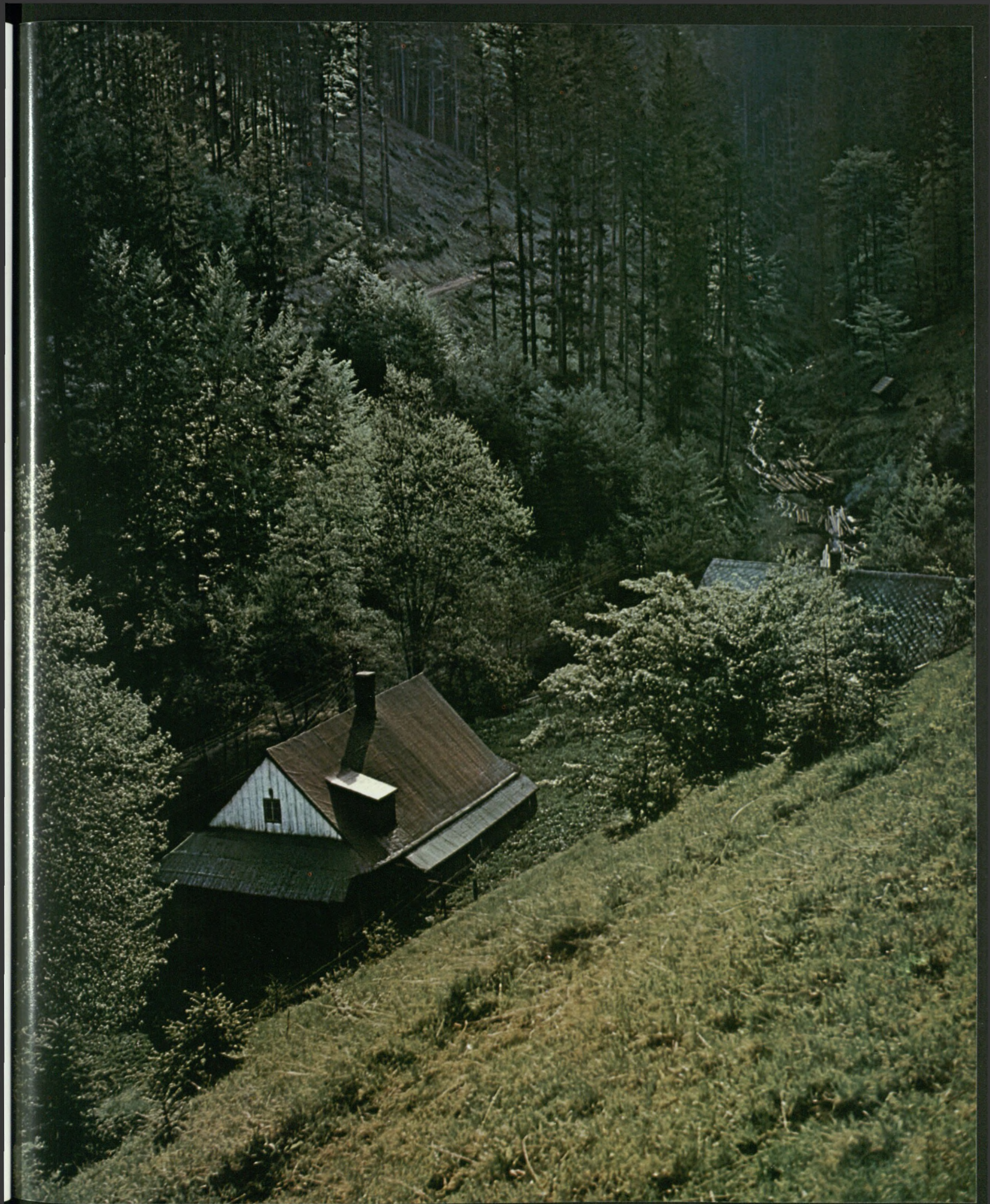
70/ 71/ 72/ Národopisné slavnosti v Dolní Lomné, která je blízkou rekreační oblastí Třince, mají svou bohatou minulost i přítomnost. Jsou dostaveníčkem národopisných souborů z celého Slezska a Valašska

73/—76/ Staré dřevěnky
se dnes staly
jednou
z vyhledávaných
forem rekreace
a odpočinku
pracujících

77/ Dřevěný kostelík v Nýdku z roku 1576 je chráněnou památkou

78/ Péče o lidovou architekturu je příznačná pro celou oblast Těšínských Beskyd

79/80/ Beskydy mají svůj dosud nedoceněný půvab sluncem prozářených samot ...

81/82 ... teskných oparů mlh ...

83/84/ ... i dalekých prúhledú mezi povlovními vrchy Čantoryje a Kozubové

85/— 88/ Zimní Beskydy jsou vyhledávaným rekreačním i sportovním centrem celé severní Moravy.
Dominujícími vrcholy jsou Velký Javorový a Ropice

**Stromy
jak lidé
se vzpínají ke slunci
do letokruhů vpisují svou paměť
v hlubokých vráskách kůry
nepřízně života
nesou časem**

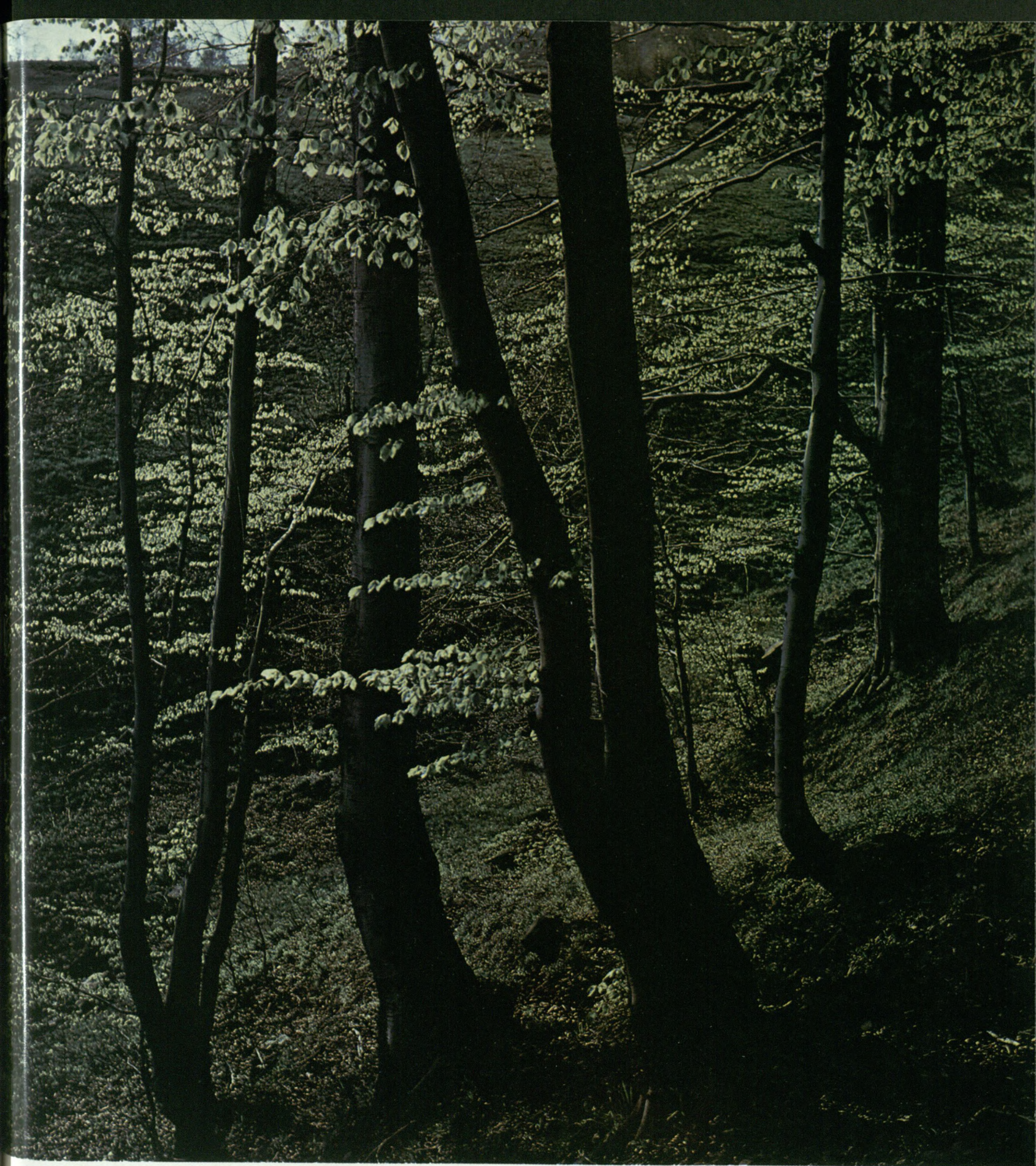

**Stromy
jak lidé
sobě pro radost
ostatním pro závist
odívají se barvami roku
šat prošlé módy
marnotratně dávají větrům na hrani**

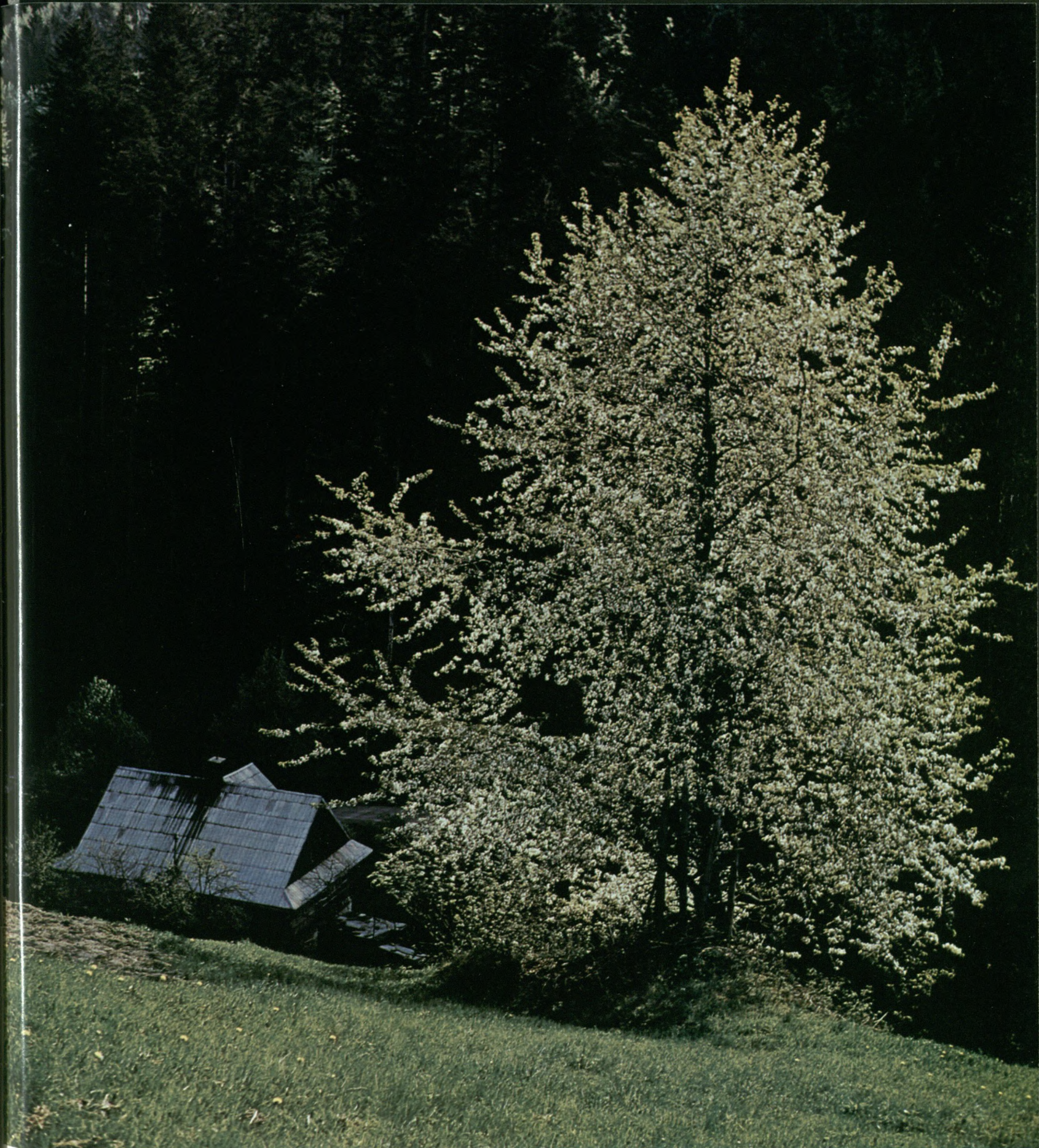

**Stromy
jak lidé
svým dechem rozhánějí
kouře nad městem
aby bělostným beránkům
přestaly na zlost
kreslit kruhy pod očima**

**Stromy
jak lidé
v čase který je jim určen
sklánějí své hlavy
naposled zazvoní pryskyřici
a uvolní své místo slunci
pro nová pokolení**

101/ Třinecké železářny VŘSR,
podnik socialistické práce

TŘINEC

Nebylo záměrem tvůrců této publikace zabývat se podrobně vznikem a historií našeho města a jeho železáren, dělnickým hnutím a bojem za práva pracujících, či politickými a společenskými poměry a podmínkami. Tento cíl sledovalo a splnilo několik publikací vydaných v minulých letech péčí Třineckých železáren VŘSR, anebo Městského národního výboru v Třinci. Autoři si vybrali tentokrát cíl poněkud jiný. Třinec totiž, stejně jako mnohá jiná města naší vlasti, zaznamenal největší rozvoj v etapě budování socialismu, která byla započata vítězstvím dělnické třídy v Únoru 1948. Proto je převážná část publikace věnována této vítězné cestě. Fotografie, s nimiž jste se seznámili, svědčí o převratných změnách, o velké aktivitě třineckých pracujících a jsou dokladem epochy budování socialismu.

Stručně uvedeme alespoň něco z dějin Třince. Jeho historie, vývoj a rozvoj jsou nerozlučně spjaty s historií, rozvojem i vývojem železáren, jež můžeme sledovat od počátku druhé čtvrtiny 19. století, kdy byly založeny. Předtím byl Třinec docela bezvýznamnou vesnicí, přestože ležel na obchodní cestě procházející Jablunkovským průmyslem na sever. Známější a významnější byly v té

době dnešní části Třince, zejména Konská a Kojkovice, důležitými centry této oblasti byla města Těšín a Jablunkov. Vznik Třince se klade přibližně do druhé poloviny 14. století, kdy postupně změnil řadu majitelů. Jeho obyvatelé se zabývali převážně zemědělstvím, salašnictvím, lovem zvěře a ryb. Pozdější habsburští vládcové kraje hledali však výnosnější zdroje obohacování a poptávka po kovu je přivedla na myšlenku vybudovat v Třinci železářny. Byly zde pro to totiž všechny výhodné podmínky, především poměrně bohaté místní zdroje — lehce redukovatelné rudy v Líštné, výskyt vápence ve Vendryni, dostatek dřeva pro výrobu dřevěného uhlí, dostatek vody z Olše, Líštnice i Tyrky a konečně dostatek levných pracovních sil. A tak byl 1. dubna 1839 slavnostně zahájen provoz první dřevouhelné vysoké pece.

Velký význam pro rozvoj třineckého železářství mělo zahájení provozu košicko-bohumínské dráhy v roce 1871. Do Třince pak byly přemísťovány provozy z jiných železáren a začal jejich prudký rozvoj a modernizace. Závod se rozrůstal ve významné hutní středisko, jehož dobrá pověst se šířila daleko za hranicemi. Již v roce 1845 získaly železářny zlatou medaili za kvalitní výrobky. Když se stala majitelem závodu Báňská a hutní společnost.

102/ Karpentná

byl závod pro dosažení co největších zisků dále modernizován. Po osvobození naší vlasti Sovětskou armádou došlo nejdříve k obnově a pak k velmi rozsáhlé výstavbě závodu, který se změnil v průmyslový gigant. Vyrůstají nové provozy, stará zařízení ustupují a modernizují se. Výroba oceli se proti roku 1937 ztrojnásobila a u některých výrobků až zpětinásobila.

S rozmachem železáren se rozvíjelo i město, i když jeho počáteční rozvoj nebyl tak prudký. Zajímavé je porovnání počtu obyvatel našeho města: V roce 1770 měl Třinec 200 obyvatel, v roce 1869 642, v roce 1921 již 5098 a v roce 1930 6128 obyvatel. V roce 1946 se s Třincem sloučily obce Kanská, Dolní Líštná, Lyžbice a počet obyvatel vzrostl na 14 062. V roce 1960 byly k Třinci připojeny Kojkovice a počet obyvatel vzrostl na 21 946. Růst obyvatel však pokračoval. V roce 1970 bydlelo v Třinci 30 080 občanů a v roce 1980, kdy byly připojeny obce Vendryně, Karpentná, Oldřichovice, Tyra, Guty, Nebory a Ropice, zde žilo přes 46 000 obyvatel. Zvláštností našeho města je to, že v něm svorně žijí a pracují občané různých národností. V roce 1970 tvořilo jeho obyvatelstvo 68 % Čechů, 23 % Poláků, 7 % Slováků a 2 % jiných národností.

103/ Nebory

Neobyčejně rychlý růst počtu obyvatel Třince si vynutil urychlenou výstavbu a modernizaci města, jež od základů změnilo jeho tvářnost. Nejdříve byly postaveny byty na Lesní ulici, v letech 1948—50 bylo dokončeno 185 bytů v novém sídlišti Sosna a 96 bytových jednotek na náměstí Míru. V roce 1951 byly dány do užívání byty na Novém Borku a zahájena rozsáhlá výstavba nového sídliště jižní části města, která se později rozšířila až do Lyžbic a v roce 1961 na Terasu, kde výstavba pokračuje dodnes. Tato část města je také v současné době jeho novým centrem. V roce 1959 vzniklo v Třinci stavební družstvo, které účinně pomáhá řešit bytový problém. Od roku 1948 do roku 1979 bylo v Třinci postaveno 4562 státních bytů, 2986 bytů družstevních a v rámci individuální soukromé nebo družstevní výstavby 913 rodinných domků s 1003 bytovými jednotkami. Dostatek moderních bytů umožnilo demolici zastaralých staveb, např. tzv. Olza kolonie, neblahého pozůstatku panství kapitalismu. Současně s bytovou výstavbou se rychle rozvíjela i občanská vybavenost. Mezi nejdůležitější stavební projekty patřila plynová instalace v roce 1951, nová silnice podél celých Lyžbic (ulice Klementa Gottwalda) a nádraží ČSAD v roce 1952, nádražní budova ČSD a dálková výtopena v roce 1958. Na podzim roku 1959 byly otevřeny první pavilóny

104/ Oldřichovice

nemocnice s poliklinikou na Sosně. O rok později bylo otevřeno nové koupaliště jako první objekt rozsáhlého sportovního areálu v Lesní ulici. Během roku 1961 došlo ke značnému rozšíření veřejného osvětlení a v roce 1963 byl dokončen hotel Slovan. Autobusové stanoviště pod Kanadou bylo dáno do provozu v roce 1964 a v prosinci roku 1967 byla dostavěna nová, moderní telefonní ústředna. V kině Kosmos se začalo promítat v roce 1968.

S rozvojem města mohutněla a modernizovala se obchodní síť. V nových čtvrtích vznikly desítky obchodních jednotek, z nichž k nejznámějším patří nákupní středisko, kde je i družstvo Styl, Dům služeb a Hortex. V současné době má obchodní síť v Třinci celkem 124 prodejen. V obchodech je zaměstnáno 978 pracovníků. Ve výstavbě je obchodní středisko prodeje masa, drůbeže, zvěřiny a ryb.

Postupně se v Třinci rozrůstaly také služby. Už od roku 1949 působí ve městě Komunální služby, nyní Okresní podnik služeb, ve kterém je zaměstnáno 400 pracovníků, většinou žen. Jeho působnost sahá daleko za hranice města a poskytuje 22 druhů služeb. Vzhledem ke vzdálenosti nového centra od nádraží ČSD bylo nutno zavést místní autobusovou dopravu. Už v roce 1950 byla

105/ Oldřichovice-Kozinec

dána do provozu první linka, k níž postupně přibývaly další. Dnes je jich v rozsáhlé síti 20, pravidelné spojení obstarává 57 autobusů. Důležitým dopravním uzlem je autobusové nádraží dokončené v květnu 1977. Odtud je zabezpečeno autobusové spojení do okolních měst a obcí, krajského města i do některých měst na Slovensku. Hlavní důraz je kladen na přepravu zaměstnanců TŽ VŘSR, na zabezpečení spojení k jednotlivým vlakům a zajištění přepravy školní mládeže.

Již koncem roku 1949 začala na Třinecku postupná socializace vesnice. Jednotná zemědělská družstva prvního typu vznikla nejdříve v Kojkovicích, pak v Konské a Dolní Líštné. V JZD Korská už v roce 1951, poprvé v okrese, ustájili dobytek pod společnou střechou. V roce 1958 bylo založeno JZD v Třinci-Lyžbicích, potom na Osůvkách. K první integraci došlo v roce 1960, kdy byla sloučena tři družstva – Kojkovice, Dolní a Horní Líštná, jež přijala název JZD Obránců míru Kojkovice-Líštná. Koncentrace a specializace zemědělské výroby si vynutila další integraci. Došlo k ní 1. 1. 1975, kdy byla spojena všechna družstva v okolí Třince a vznikl kooperační celek s názvem JZD Obránců míru Třinec. Družstvo je zaměřeno jak na rostlinnou, tak na živočišnou výrobu a v roce 1970 v něm pracovalo téměř 750 družstevníků.

106/ Ropice

Až do roku 1959 pečovala o zdraví třineckých hutníků, jejich rodinných příslušníků a nezřídka i ostatních občanů pouze závodní nemocnice. V roce 1946 měla tři lékaře; jejich počet stoupl do roku 1955 na 14. V roce 1969 již pracovalo v ZÚNZ 47 lékařů a dnes jich pečuje o zdraví hutníků 56. V roce 1976 bylo započato s výstavbou nové polikliniky ZÚNZ, která bude mít po dokončení kapacitu 175 lůžek a vše potřebné vybavení k léčbě pracovníků TŽ.

Největším zdravotním střediskem v Třinci je však OÚNZ — nemocnice s poliklinikou na Sosně. Její výstavba byla zahájena v roce 1954. V současné době má tato nemocnice 20 oddělení a v lůžkových částech se může léčit 715 pacientů. Pracuje zde 60 lékařů a 264 dalších odborných pracovníků. Kromě toho pečuje o zdraví občanů Třince 23 obvodních lékařů ve 14 zdravotních střediscích.

Také třinecké školství prošlo mohutným rozvojem. Jeho průvodním jevem byl nejen růst počtu žáků, ale také výstavba nových školních budov. V roce 1956 byla slavnostně otevřena nová 3. ZDŠ — dnešní gymnázium, poté byly postaveny další školy, a to v roce 1960 4. ZDŠ, v roce 1965 5. ZDŠ a 2. PZDŠ, v roce 1971 6. ZDŠ na Terasě a v roce 1978 přístavba zvláštní školy.

107/ Guty

Také na Osůvkách a Podlesí byly v roce 1960 postaveny nové budovy pro malotřídní základní školy.

Ve školním roce 1979—1980 bylo v Třinci šest základních devítiletých škol a tři malotřídní základní školy s vyučovacím jazykem českým a dvě základní devítileté školy a jedna malotřídní s vyučovacím jazykem polským. Ve 4. ZDŠ jsou od pátého ročníku organizovány sportovní třídy se zaměřením na lehkou atletiku.

Kromě základních a zvláštních škol jsou ve městě další školy a školská zařízení. Je to odborné učiliště TŽ VŘSR — nyní střední odborné učiliště, střední průmyslová škola pro pracující s několika obory dálkového a večerního studia, lidová škola umění a dům pionýrů a mládeže. V roce 1968 vznikla v Třinci dívčí odborná škola, která byla později změněna na zvláštní učňovskou školu. V témže roce započala výuka na třineckém gymnáziu. Po integraci k 1. 1. 1980 má Třinec 27 ZDŠ s 6021 žáky a 542 učiteli. Základní a střední formy škol v Třinci navštěvuje celkem 7721 žáků, o které pečuje 655 učitelů a dalších pedagogických pracovníků.

K systému školství nedílně patří jesle a mateřské školy. Na území města byly v roce 1979 troje jesle s kapacitou 175 dětí a 42 mateřských škol, které pečují o 1814 dětí předškolního věku. Mnohé z nich, např. v sídlišti

108/ Tyra

109/ Vendryně

na Terasě, byly postaveny v akci „Z“ za významné pomoci Třineckých železáren a Tesly.

Třinec je také významným centrem kulturního a společenského života. Stal se jím nejen proto, že zde často hostují přední naši i zahraniční umělci a soubory, jejichž návštěvy se již staly tradicí, neboť zde nacházejí vnímavé a vděčné obecnstvo, ale též pro rozsáhlou činnost místních amatérských souborů. V roce 1950 byl ustaven Závodní klub Třineckých železáren VŘSR a v roce 1952 Osvětová beseda. Už tehdy se velmi úspěšně rozvíjela amatérská umělecká tvořivost a také přednášková a osvětová činnost. 18. 9. 1970 byl slavnostně otevřen důstojný kulturní stánek města, Společenský dům ROH Třineckých železáren VŘSR, který je od té doby střediskem kultury a společenského života celého Třince. Soubory zájmové umělecké činnosti, zejména pěvecký sbor Martinů, polský pěvecký sbor Hutník, národopisný soubor Javorový a dechový orchestr, dosáhly významných úspěchů na celostátních přehlídkách a soutěžích a jsou známy i v zahraničí. Totéž platí i o dalších souborech, zejména o dívčím pěveckém sboru Domu pionýrů a mládeže.

Od sloučení dvou populárních předválečných sportovních klubů SK Třinec a KS SIŁA Trzyniec v roce 1952 lze zaznamenat postupný rozvoj třineckého sportu

a tělovýchovy. V Třinci je jeden z nejmodernějších sportovních komplexů. Areál tvoří hlavní stadión pro kopanou a atletiku s umělým osvětlením a s tartanovou dráhou s kapacitou 20 000 diváků, zastřešený zimní stadión, otevřený a krytý bazén, tělovýchovná víceúčelová hala, tenisové kurty a další zařízení. Mnoho třineckých sportovců dosáhlo v posledních letech velkých úspěchů a úspěšně reprezentovalo náš sport v domácích i zahraničních soutěžích. Byli to např. členové oddílu lehké atletiky, orientačního běhu, řeckořímského zápasu, lyžování, šachu, kopané, kanoistiky a dalších.

Co říci závěrem? Kolektiv autorů měl v úmyslu tímto stručným textem doplnit to, co jste si prohlédli v obrazové části. Máme rádi naše město. Každý z nás jako jeden z jeho občanů se podílí na jeho životě, na jeho růstu i na řešení některých problémů, které s sebou přináší život a kterých za těch 50 let, od 1. ledna 1931, kdy byl Třinec povýšen na město, nebylo málo.

Tedy: Šťastnou cestu městu Třinci do další padesátky v míru, klidném budování a dalším rozvoji.

TŘINEC

Úvodní slovo předseda MěstNV v Třinci Jan Kozielek
Vybral, uspořádal a verše napsal Ivan Šeiner
Barevné fotografie Rudolf Peřina (č. 1—7, 10—49, 52—64,
67—74, 84, 85, 87, 89—91, 99—109, přední a zadní strana
přebalu a str. 2—5), Otto Szlauer (č. 8, 9, 50, 65, 66,
75—83, 86, 88, 92—98), František Balon (č. 51)
Černobílé fotografie Jan Byrtus (předsádky),
archív Třineckých železáren VŘSR (str. 2—5)

Přebal, grafickou úpravu, vazbu a předsádky navrhl
Václav Beránek

Vydalo jako svou 717. publikaci nakladatelství Profil
v Ostravě v roce 1981 jako zájmový náklad pro MěstNV
v Třinci

Odpovědný redaktor Jan Machač

Výtvarný a technický redaktor Václav Beránek

Ofsetem vytiskly MTZ Gottwaldov, provoz 30 — 8423-80

Vazbu provedl Tisk, knižní výroba, n. p. Brno, závod 3,
Český Těšín

AA 22,91 (z toho fotografií 22,38 AA) VA 25,08

Náklad 12 000 výtisků

Tematická skupina 09/18

Vydání první

Cena váz. výtisku 70,— Kčs

OC A 402/22/85.8

48-006-81

